KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2015/293,

annettu 24 päivänä helmikuuta 2015,

nimityksen kirjaamisesta suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin (Liliputas (SMM))

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä 21 päivänä marraskuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/2012 ([1]) ja erityisesti sen 15 artiklan 2 kohdan ja 52 artiklan 3 kohdan b alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Liettuan hakemus nimityksen ”Liliputas” rekisteröimiseksi julkaistiin *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ([2]) asetuksen (EU) N:o 1151/2012 50 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti.

(2) Syyskuun 13 päivänä 2013 päivätyllä vastaväiteilmoituksella ja marraskuun 8 päivänä 2013 päivätyllä perustellulla vastaväitteellä Puola vastusti rekisteröintiä asetuksen (EU) N:o 1151/2012 51 artiklan 2 kohdan nojalla. Vastaväite otettiin käsiteltäväksi.

(3) Komissio kehotti 8 päivänä tammikuuta 2014 päivätyillä kirjeillä asianomaisia osapuolia neuvottelemaan ja sopimaan asiasta keskenään sisäisiä menettelyjään noudattaen.

(4) Liettua ja Puola eivät päässeet sopimukseen.

(5) Koska sopimukseen ei päästy, komission olisi tehtävä päätös asetuksen (EU) N:o 1151/2012 52 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

(6) Asetuksen (EU) N:o 1151/2012 10 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti vastaväitteen esittäjä väitti, että nimityksen ”Liliputas” rekisteröiminen suojattuna maantieteellisenä merkintänä vaarantaisi nimityksen, joka on osittain sama, tavaramerkkien ja sellaisten tuotteiden olemassaolon, jotka ovat olleet laillisesti Puolan markkinoilla huomattavasti kauemmin kuin viisi vuotta ennen päivämäärää, jona hakemus nimityksen ”Liliputas” rekisteröimiseksi suojattuna maantieteellisenä merkintänä julkaistiin *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* (15 päivänä kesäkuuta 2013); vastaväitteen esittäjän mukaan kyseinen rekisteröinti vaarantaisi ”Liliput”-nimisen tuotteen olemassaolon; kyseinen tuote on puolalainen juusto, jolla on samankaltaiset ominaisuudet kuin ”Liliputas”-juustolla ja jonka nimi on foneettisesti samanlainen kuin ”Liliputas”.

(7) Vastaväitteen esittäjä väittää, että ilmaisua ”Liliput” käytetään yleisesti Puolassa viittaamaan tuotteisiin, joille on ominaista pieni koko, ja että sitä käytetään myös juustosta. ”Liliput”-juustoa on tuotettu ja pidetty kaupan laillisesti Puolassa vuodesta 1971 lähtien. Yritysten sisäisissä standardeissa, teknisissä ohjeissa ja raaka-aineiden käyttönormeissa ”Liliput”-juusto luetellaan muuntyyppisten juustojen, kuten gouda, edam ja emmental, joukkoon. Tämä puolalaiseen juustoon viittaava ilmaisu on suosittu puolalaisten kuluttajien keskuudessa, eikä se ole millään lailla yhteydessä kyseiseen liettualaiseen juustoon. Siksi sitä on pidettävä juustoa yleisellä tasolla koskevana yleisnimenä Puolassa. Tuotetta ajatellen puolalaisen ”Liliput”-juuston ominaisuudet, ulkonäkö ja mittasuhteet muistuttavat liettualaista ”Liliputas”-juustoa. Vastaväitteen esittäjä katsoo lopuksi, että ”Liliput” ja ”Liliputas” ovat samanlaisia tuotteita, joilla on yleisnimet. Sen vuoksi nimityksen ”Liliputas” rekisteröiminen suojattuna maantieteellisenä merkintänä estäisi puolalaisia tuottajia pitämästä kaupan ”Liliput”-juustoaan tai vähintään käyttämästä juustosta nimitystä ”Liliput”.

(8) Vastaväitteen esittäjä väittää myös, etteivät tuote ja rekisteröitävä nimitys täytä asetuksen (EU) N:o 1151/2012 5 artiklan 2 kohdan vaatimuksia. Kuten julkaistussa yhtenäisessä asiakirjassa todetaan, juusto sai nimen ”Liliputas” kokonsa vuoksi. Sen vuoksi nimi ”Liliputas” ei osoita, että juusto tulisi jostain tietystä paikasta, vaan, kuten puolalainen juusto ”Liliput”, pelkästään viittaa juuston pieneen kokoon. Tuotteen ominaisuudet eivät myöskään johdu maantieteellisestä alkuperästä vaan pelkästään siitä seikasta, että juusto kypsytetään pienissä erissä. Paikallisen *Penicillium pallidum* Smith -mikrosienen vaikutusta ”Liliputas”-juuston astinvaraisiin ominaisuuksiin ei ole näytetty toteen. Lisäksi se seikka, että tuotetta tuotettiin Neuvostoliiton (Sosialististen neuvostotasavaltojen liitto) valtiollisten normien alaisuudessa vahvistaa sen, että tuotetta voitiin tuottaa missä tahansa Neuvostoliitossa ja ettei kyseiseen rajattuun maantieteelliseen alueeseen ollut erityistä yhteyttä. Näin ollen ”Liliputas”-juusto olisi katsottava geneeriseksi tuotteeksi.

([1]) EUVL L 343, 14.12.2012, s. 1.
([2]) EUVL C 170, 15.6.2013, s. 46.

(9) Useille puolalaisille juustonvalmistajille on myönnetty suoja ”Liliput”-sanan sisältäville tavaramerkeille. Näitä ovat esimerkiksi rekisteröity sana- ja kuviomerkki ”Cheesland Liliput” ja ”Ser liliput” sekä hakemuksen kohteena oleva sanamerkki ”Serenada Liliput”. Puolassa ”Liliput”-juustoa tuotetaan huomattavia määriä: Vuonna 2013 tuotettiin teollisesti 2 762 tonnia juustoa, jota pidettiin kaupan kaikkialla Puolassa yli 2 250 kaupassa; tuotannosta 4,8 prosenttia vietiin EU:n markkinoille. ”Liliput”-juuston tuotannosta 90 prosenttia tapahtuu tavaramerkillä. Vastaväitteen esittäjän mielestä nimityksen ”Liliputas” rekisteröiminen suojattuna maantieteellisenä merkintänä uhkaisi tällaisten tavaramerkkien olemassaoloa.

(10) Siitä huolimatta, että vastaväitteen esittäjä on esittänyt edellä mainitut väitteet, on aiheellista rekisteröidä nimitys ”Liliputas” suojattuna maantieteellisenä merkintänä seuraavista syistä.

(11) Vaikka nimitys ”Liliputas” juontaa alun perin juurensa juuston pienestä koosta, on selvää, että Liettuassa nimitys on puolessa vuosisadassa menettänyt yhteytensä kokoon ja samalla on syntynyt vahva yhteys tuotantoalueeseen. Nykyisin Liettuassa nimitys ”Liliputas” yhdistyy kiistattomasti käsin tehtyyn puolikovaan hapatettuun korkealaatuiseen juustoon, joka tuotetaan Belvederisin kylässä. Liettualaiset kuluttajat eivät yhdistä juustoa puolalaiseen juustoon eivätkä standardoituun teolliseen juustonvalmistukseen. Vaikkei nimityksessä olekaan maantieteellistä osaa, ”Liliputas” noudattaa asetuksen (EU) N:o 1151/2012 5 artiklan 2 kohdassa esitettyä määritelmää, jossa todetaan, että suojatulla maantieteellisellä merkinnällä tarkoitetaan tuotetta, joka on peräisin tietyltä alueelta taikka tietystä paikasta tai maasta.

(12) Edellä esitetyn perusteella nimitystä ”Liliputas” ei voida pitää yleisnimenä. Vaikka yleisnimillä on historiallinen yhteys paikkaan, jossa tuotetta, johon ne viittaavat, alun perin tuotettiin tai jossa sitä pidettiin kaupan, ne ovat nykyisin täysin menettäneet yhteytensä vanhaan maantieteelliseen alkuperäänsä. ”Liliputas”-juuston kohdalla on käynyt juuri päinvastoin. Juusto ei ollut alun perin yhteydessä maantieteelliseen alkuperäänsä mutta on nykyisin vahvasti yhteydessä tuotantoalueeseensa.

(13) Tuotteella on ominaisuuksia ja maine, jotka johtuvat sen maantieteellisestä alkuperästä. Vaikka julkaistussa yhtenäisessä asiakirjassa todetaan, että juusto sai ”Liliputas”-nimen kokonsa vuoksi, siinä kuitenkin selvennetään, että juuston erityinen maku ja aromi johtuvat kypsytyksestä asianomaisella maantieteellisellä alueella pienissä erissä kellareissa, joissa esiintyy *Penicillium pallidum* Smith -mikrosienen itiöitä. Tämä erityisesti Belvederisin kylän kellareissa kasvava homesieni saa aikaan ”Liliputas”-juustolle ominaisen maitohappoisen raikkaan maun ja aromin. Kyseinen alue tarjoaa tälle homesienelle erityiset ominaisuudet selviytyä. Lisäksi se seikka, että juusto valmistetaan käsin muutoin kuin mekaanisesti auttaa osaltaan säilyttämään ja kehittämään homesientä. ”Liliputas”-juustolla on myös hyvin dokumentoitu ja vakaa maine Liettuan meijerituotannon lippulaivana, mitä kuvataan julkaistussa yhtenäisessä asiakirjassa tarkkaan.

(14) Erot ilmaisujen ”Liliputas” ja ”Liliput” välillä ovatkin siksi aivan ilmeiset. ”Liliputas”-juustoa ei voida pitää geneerisenä tuotteena.

(15) Sen väitteen osalta, että ”Liliputas”-juustoa voitiin tuottaa missä tahansa Neuvostoliitossa, koska siihen sovellettiin kyseisen maan vahvistamia normeja, olisi todettava, että mainittujen normien soveltaminen tuotteisiin oli pakollista tuohon aikaan. Tämä seikka ei myöskään merkitse sitä, että tuotetta, sellaisena kuin sitä kuvataan Liettuan aloitteesta mukaan liitetyssä standardissa, olisi tuotettu muualla. Juusto on joka tapauksessa saanut vuosina 1969–1979 useita palkintoja, kunniakirjoja, laatumerkkejä ja mitaleja, ja se on selkeästi yksilöity liettualaiseksi Belvederisin kylässä valmistetuksi juustoksi.

(16) Ilmaisu ”Liliput” on foneettisesti samanlainen kuin rekisteröitävä ilmaisu ”Liliputas”. Molemmat ilmaisut juontavat juurensa juuston pienestä koosta. Vaikka ”Liliputas”-juustolla on selkeästi erottuvat ominaispiirteet, laatu ja maine, ”Liliput”-juustolla on ominaisuuksia, jotka tekevät siitä ”Liliputas”-juuston kaltaisen. Koska ilmaisut muistuttavat toisiaan ja tuotteet ovat visuaalisesti samankaltaisia, asetuksen (EU) N:o 1151/2012 13 artiklassa säädetyn suojan soveltaminen voisi johtaa siihen, että ”Liliputas”, jos nimitys rekisteröidään, estäisi puolalaisia juustonvalmistajia käyttämästä ilmaisua ”Liliput”.

(17) Todisteet osoittavat, ettei ilmaisun ”Liliput” käytön tarkoituksena ole ollut hyötyä ilmaisun ”Liliputas” maineesta. Kuluttajia ei ole johdettu eikä ole voitu johtaa harhaan tuotteiden oikean alkuperän suhteen. Kyseisillä kahdella tuotteella on itse asiassa selkeästi eri markkinat, joilla ne tunnetaan hyvin ja yksilöidään oikein. Näistä syistä ja koska on osoitettu, että ilmaisu ”Liliput” on ollut oikeudellisessa käytössä keskeytyksettä ja oikeudenmukaisesti vähintään 25 vuoden ajan ennen kuin hakemus nimityksen ”Liliputas” rekisteröimiseksi esitettiin komissiolle, olisi oikeudenmukaisuuden ja perinteisen käytön varmistamiseksi myönnettävä asetuksen (EU) N:o 1151/2012 15 artiklan 2 kohdassa säädetty siirtymäkauden enimmäisaika.

(18) Tämä päätelmä ei välttämättä tarkoita sitä, että ilmaisun ”Liliput” käytöstä tulisi laitonta. Jos voidaan todeta, että ilmaisusta ”Liliput” on tullut yleisnimi ottaen huomioon kaikki asiaankuuluvat tekijät ja erityisesti tilanne alueilla, joilla tuotetta käytetään, ja asiaa koskevat kansalliset tai unionin säädökset, nimityksen ”Liliputas” rekisteröiminen ei asetuksen (EU) N:o 1151/2012 41 artiklan 2 kohdan mukaisesti vaikuttaisi ilmaisun ”Liliput” käyttöön.

(19) Jos tavaramerkki sisältää ilmaisun ”Liliput” ja sitä koskeva hakemus on tehty tai tavaramerkki on rekisteröity tai sitä koskeva oikeus on saatu asiaa koskevan lainsäädännön mukaisesti unionin alueella vilpittömässä mielessä tapahtuneella käytöllä ennen kuin tehtiin hakemus nimityksen ”Liliputas” rekisteröimiseksi suojattuna maantieteellisenä merkintänä, tavaramerkin käyttöä voidaan asetuksen (EU) N:o 1151/2012 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti jatkaa ja tavaramerkki voidaan uusia edellyttäen, että tavaramerkkilainsäädännön yleiset vaatimukset täyttyvät muilta osin.

(20) Näiden tietojen perusteella nimitys ”Liliputas” olisi lisättävä suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin.

(21) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maataloustuotteiden laatupolitiikkakomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Rekisteröidään nimitys ”Liliputas” (SMM).

Ensimmäisessä alakohdassa mainittu nimitys viittaa komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 668/2014 ([1]) liitteessä XI olevan luokan 1.3 ”Juustot” tuotteeseen.

2 artikla

Ilmaisua ”Liliput” voidaan viidentoista vuoden ajan tämän asetuksen voimaantulosta käyttää kuvaamaan juustoa, joka ei ole ”Liliputas”-tuotteen eritelmän vaatimusten mukaista.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä helmikuuta 2015.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNCKER

([1]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 668/2014, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2014, maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/2012 soveltamissäännöistä (EUVL L 179, 19.6.2014, s. 36).